

harum omnium adeo vividam, solidam, completanque peritiam in Te admiratus sum, ut dixerim vere apparere, Te cathedram non modo rexisse, sed & regere. Et quum exteriora negocia adeo animum tuum occupatum retineant, ut vix ocium habeas legendi, quæ ad præsens tuum pertinent ministerium; theologica tamen volumina ea assiduitate evolvebas, ut vix ita faceret, qui sacram illam scientiam promunere haberet in scholis, & circulis, docere, ac profiteri. Quod quidem ex longo usu, ac peculiari consuetudine, in literarum palæstris provenire nemo ambigit; immo etiam fateri omnes oportet, animum tuum factum ad omnia, non ideo amittere quæ possedisti, quia modo exerces quæ non curabas. Proinde absque mendacio dicimus, Te ita scientias omnes habere, ut una alteri det locum in mente tua; ut altera non impediatur quamlibet in ore tuo; ut tandem omnes, prout res exigit, prodeant alternatim ex calamo tuo, quo nihil acutius, ac rectius, ad res dirimendas, si difficiles, & ad easdem, si dissonæ, componendas.

Hinc, quod omnes sane demirantur, in rebus gerendis ea polles solertia, ea fidelitate, ea constantia, ut AUGUSTISSIMUS DOMINUS NOSTER haud valeat majorem desiderare, nosque subditi amantiorum colere nequeamus. Quis in Romana aula, quæ omnium uti est princeps, ita est magistra, adeo est peregrinus, ut Te non prædicet hominem, in regenda vividum, acrem, atque vehementem? Quis in IMPERATORIS CAROLI negotio procurando Te navum, sedulum, impigrum, non dicit? Quis in Germaniæ, cujus es Comprotector, juribus observandis, Te non laudat summæ curæ, perspicacis ingenii, studii infaticabilis, horarum denique, ac momentorum, observantissimum? Et quod pluris est mu-

nus